

L.L.T. Jaarfeest 2014

Door Tania Pletinckx

Het jaarfeest op zondag 22 juni 2014 bracht weer veel L.L.T.-leden samen.

Zoals het hoort ging, voor de effectieve leden, eerst de jaarvergadering door, waarop een overzicht werd gegeven van de financiële en administratieve situatie van onze v.z.w. en tijdens dewelke ook een aantal vragen en opmerkingen werden besproken.

Nadien waren we van onze eerste getransplanteerde patiënt en haar chirurg Prof. Aerts tot onze recentere leden en hun vrienden, samen met het transplantatieteam en de professoren, blij om er weer bij te mogen zijn.

Het thema “*Kleur*” was overduidelijk merkbaar zowel boven ons hoofd als met de kleurrijk versierde tafels en deze groepsfoto die zeker niet aan kleur ontbreekt.

Het feest zelf startte natuurlijk met de receptie, een hapje en een drankje en zodra iedereen een plaatsje aan een tafel had gevonden werd iedereen verwelkomd door Marleen want spijtig genoeg moest onze voorzitter Ann deze keer verstek laten gaan.

Professor F. Nevens sprak ons aan over de recentste evolutie in de medicatie voor de Hepatitis C-patiënten en de decentralisatieplannen van het team ter ondersteuning van de professoren.

Ook de andere aanwezige professoren namen even het woord, en we mochten nader kennis maken met professor dr. Ina Jochmans die we in de Zonnekrant van mei reeds mochten voorstellen. Carine Breunig vertegenwoordigde van haar kant de verpleegkundigen van eenheid 662.

Dan werden alle getransplanteerden één voor één naar voren gevraagd om met brandende kaarsjes een groot hart te vormen en de eerste groepsfoto te maken. (zie vorige pagina)

Tijdens het diner werden we verrast door het bezoek van de kleurenkoning die naar ieders verwondering een prachtig verhaal vertelde over alle mogelijke kleuren en alle dames persoonlijk een boeketje lavendelbloemen overhandigde.

Om de dag te vervolledigen werden nabij de vijvers de jaarlijkse groepsfoto's genomen.

Na het dessert en nog wat gepraat gingen de eerste voetbalfans tijdig naar huis want die avond was er nog een match van de Rode Duivels op de wereldbeker voetbal.

Wij wensen hierbij al onze vrijwilligers van zaterdag en zondag heel hartelijk te danken want zonder hen is zo'n fijne organisatie niet mogelijk.

Dank aan allen 👍 !

PS : Vergeet niet, meer foto's van alle L.L.T. evenementen zijn steeds terug te vinden op onze website : www.llt.be.

Kleuren, het thema van dit feest.

Emiel Dehaes

Kleuren dansen, kleuren zingen, kleuren lachen, kleuren wenen, kleuren zijn muziek in duizend tonen. Kleuren zijn een godsgeschenk. Toen hij de regenboog schiep liet hij die in miljoenen tinten uiteen spetteren en al die kleurige splinters daalden op aarde neer. Nu zijn er duizenden variaties. Groen om de lente te sieren, blauw en geel om de zomer te vieren, goudbruin en geel en rood om de herfst zijn pracht te laten ontvouwen en wit en grijs om de winter zijn belofte van vruchtbaarheid te laten verkondigen. De stille ingetogenheid van het witte deken dat over de aarde ligt en de belofte van nieuw leven nog even toedekt.

Wat zou de wereld en het leven zijn zonder kleur? Hoe zou een baby er uitzien zonder dat zachte roze velletje? Wat is een guitig kindersmoeltje rood blozend van speelse deugnieterij en met bruine modderstrepen van zijn spel? Hoe droomt de jongeling niet van rode rozen en zilveren maneschijn?

En hoe gelukkig straalt de bruid in haar witte kleed met het mooiste boeketje van de wereld met alle kleuren bloemen die er in grote wereldtuin bloeien. Hoe treurig is het zwart van rouw. Zwart is geen kleur zegt men maar waarom raakt deze niet-kleur ons soms zo diep.

Waarom vinden we blond aantrekkelijk en kijken we zo graag in het diep van blauwe ogen. Waarom vinden wij rosse zomersproetjes zo leuk

Het is al kleur, de blauwgroene zeeën, de grijze en rode rotsen, de bossen in honderd schakeringen groen, de bonte vogels,

De streepgekleurde vissen, de rode kreeft als ze heerlijk gekookt op ons bord ligt omringd van grijze garnalen.

Waarom herkennen we sommige dingen alleen aan hun kleur, de witte sneeuw, de groene boom, de azuren lucht, het bruine pas geploegde land, witte asperges die wij het goud van Brabant noemen, de rode klaprozen die bloeiden in het gedicht van John Mac Rae: "In Flanders field the poppies blow, between the crosses row on row" en zo de ontelbare soldatengraven opfleurd en de mistroostigheid van hun dood hielpen verdoezelen. Met de kleur van hun nutteloos vergoten bloed.

Kleur, kleur en nog eens kleuren. Ik geraak er niet over uitgepraat want in elke snaar van ons leven zindert een kleur. Er zijn kleuren voor blijdschap, er zijn kleuren voor droefenis, kleuren voor gelatenheid en kleuren voor opstand. Kleuren in de politiek.

Ook muziek steekt vol klank of spreken we soms niet van klankkleur. Toveren de wondere klanken van Morgenstimmung van Grieg ons geen grijze morgen voor waaruit de zon in al haar pracht tevoorschijn komt en triomfeert over de grauwheid van de nacht door haar kleurenpalet over de aarde te spreiden. Of toont de Coriolanusouverture van Beethoven ons niet de kleuren van de vertwijfeling en angst die in zwarte en paarse strepen voor ons oog levendig wordt. Of doen speelse melodieën van Mozart geen wereld van alle menselijke emoties in al zijn kleurverscheidenheid opengaan.

Ach, ik zou nog uren kunnen doorgaan met de kleuren te bezingen en op te sommen maar onze menselijke geest is te beperkt om het alles te omvatten. Schilders komen nog het dichtst bij volmaaktheid en toondichters geven er leven aan.

IK zou zeggen, laat altijd kleuren in uw leven toe, zoveel mogelijk. Tracht de blinde te verhalen wat kleuren zijn zodat zijn gemis getemperd wordt.

Kleur mensen, kleur; Laat ze als uiteenspattend vuurwerk over onze wereld neerdalen en laat kleuren uw leven opvrolijken en verrijken.

